

Fra: Øyvind Hosøy <ohosoy@online.no>
Sendt: onsdag 8. desember 2021 23:00
Til: Sverre Solberg
Kopi: Postmottak Alver; Audun Hølleland; Asle Henriksbø
Emne: Ref: Den siste oppmålingen av grenselinjen mellom bnr 11/84, 6 og bnr 11/3 på Hølleland
Vedlegg: IMG_8833.JPG; IMG_8828.JPG

Hei igjen Sverre,

Jeg har på egen hånd kontrollmålt grenselinjen i terrenget og justert retningen på mållinjen etter avstanden på 22 meter mellom sjøkanten ved maks flo og den avrusta gjerdestolpen, se vedlagte kart.

Grensen ender da 2 m lenger ut mot sjøen enn der du målte til på den siste oppmålingen. På vedlagte bilde er det oppmålte endepunktet omtrent der håndtaket på målbandet ligger og der vegetasjonen slutter mot sjø.

Inntil videre forholder jeg meg til at dette endepunktet (+/- < 1 meter) er den faktiske enden på den rette grenselinjen fra 1852-krossen til sjø.

Samtidig vil jeg nok en gang anmode kommunen å ta til følge beskrivelsen av grenselinjen(e) i skjøtet fra 1852, og som faktisk sammenfaller med grensen(e) rundt gamle 11/6 på dagens kommuneplankart (datert 14.02.2019).

Mvh,
Øyvind Hosøy
917 87 004
ohosoy@online.no

Fra: Øyvind Hosøy <ohosoy@online.no>
Dato: mandag 22. november 2021 20:19
Til: Sverre Solberg <sverre.solberg@alver.kommune.no>
Kopi: "post@alver.kommune.no" <post@alver.kommune.no>
Emne: Den siste oppmålingen av grenselinjen mellom bnr 11/84, 6 og bnr 11/3 på Hølleland

Hei Sverre,

Vi ble altså ikke enige om hvor grensen skal gå ned mot sjøen, og under diskusjonen på stedet følte jeg at det er behov for ytterligere avklaringer utover det jeg prøvde å formidle i mine e-poster av 9. og 23. november 2020.

Disse kommer her:

Som du noterte etter oppmålingen er uenigheten om hvor grenselinjen går, eller møter sjølinjen, basert på to forskjellige utgangspunkt, henholdsvis «Skyldsættingsforretningen» av juni 1852 og Hølleland-utskiftningen av 1911.

Det førstnevnte dokumentet (avskrift er lagt ved også her) er det eneste tinglyste dokumentet som konkret stadfester grensene med målte avstander rundt hele det gamle 11/6. Utskiftningen av 1911 omfattet hele gården Hølleland, **med unntak av 11/6**, sannsynligvis fordi den ble skilt ut og oppmålt bare et generasjonsskifte tidligere.

Riktignok ble det ved 1911-utskiftningen gjort en relativ liten grensejustering av den da benevnte «4. skiftelinjen» som formelt innebar en forlengelse østover av den «7. skiftelinjen» som saken gjelder. Forlengelsen hadde og har ingen praktisk betydning for den tradisjonelle forvaltningen av eiendommene på begge sider av grensen, ettersom den ble gjort i stupbratt terreng.

Som kjent var jeg skeptisk til at den linjen jeg selv hadde målt til 110 meter (175 alen) og markert med et tau, ble av dere målt til å være så mye som 5 meter for lang. Det er klart at et slikt stort «avvik» har stor betydning for hvor grensen ender i sjølinjen.

Selvsagt burde kommunen gjort en ny eller flere målinger, både fordi avviket var stort og fordi metoden med å legge målbandet slakt og helt ned mot et delvis ulendt terreng er forbundet med et stort potensiale for feilmåling.

Isteden ble det altså mer snakk om hvilket historisk grunnlag oppmålingen skulle basere seg på og hvordan det skulle tolkes.

Nok om det her, og mer om selve avstands-målingen og potensialet for feilmåling:

Ved hjelp av den angitte avstanden på 175 alen (110 meter), fra 1852-krossen til sjøkanten, er retningen på grenselinjen, og dermed arealet den omslutter, angitt svært nøyaktig, i motsetning til beskrivelsen i 1911-dokumentet som fra 1852-krossen beskriver retningen i «s.r.» som betyr «sørlig retning», ikke noe mer nøyaktig.

På vedlagte tegning av terrengprofilen for linjen på vedlagte kart, er det vist at for den aktuelle profilen er det en relativ liten lengdeforskjell mellom en rett linje og et bånd som følger terrenget, såfremt det måles i en rett linje også sideveis. Forskjellen er maks 1-2 meter, og den utlignes helt eller delvis ved at et fritthengende måleband alltid henger i en bue ned mot terrenget.

Det er derfor vanskelig å forstå forskjellen på ca 5 meter mellom min og kommunen sin måling. Kommunen bør vurdere grunnlaget på nytt og foreta en ny og endelig måling.

Pr i dag forholder jeg meg til at det utlagte tauet mellom 1852-krossen og sjøkanten ved den store steinen (eller merkesteinen?) representerer den faktiske grensen.

Med den klare beskrivelsen av grensen som foreligger i det vedlagte avskriftet fra 1852-skjøtet, er det kommunen sin plikt å ta dette til følge, ikke bare overlate saken til undertegnede og naboene og evt domstolene eller jordskifteretten, slik det ble uttrykt på den siste oppmålingen.

Mvh,
Øyvind Hosøy
917 87 004
ohosoy@online.no